

സംഗമയുഗി ബ്രാഹ്മണരുടെ വേറിട്ടതും, പ്രിയപ്പെട്ടതുമായ ശ്രേഷ്ഠമായ ലോകം

ഇന്ന് ബ്രാഹ്മണരുടെ രചയിതാവായ ബാബ തന്റെ ചെറിയ അലൗകീക സുന്ദരമായ ലോകത്തെ കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ബ്രാഹ്മണരുടെ ലോകം സത്യഗീ ലോകത്തേക്കാൾ വളരെ വേറിട്ടതും പ്രിയപ്പെട്ടതും ആണ്. ഈ അലൗകീക ലോകത്തിലെ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കൾ എത്രയോ ശ്രേഷ്ഠമാണ്, വിശേഷമാണ്. ദേവതാ രൂപത്തേക്കാളും ഈ ബ്രാഹ്മണ സ്വരൂപം വിശേഷമാണ്. ഈ ലോകത്തിന്റെ മഹിമയാണ് വ്യത്യസ്ഥത. ആ ലോകത്തിലെ ഓരോ ആത്മാവും വിശേഷമാണ്. ഓരോ ആത്മാവും സ്വരാജ്യ അധികാരി രാജാവാണ്. ഓരോ ആത്മാവും സ്മൃതിയുടെ തിലകധാരികളാണ്, അവിനാശി തിലകധാരിയാണ്, സ്വരാജ്യ തിലകധാരിയാണ്, പരമാത്മ ഹൃദയ സിംഹാസനസ്തരാണ്. അതിനാൽ സർവ്വ ആത്മാക്കളും ഈ സുന്ദരമായ ലോകത്തിന്റെ കിരീടം, സിംഹാസനം, തിലകധാരികളാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ലോകം മുഴുവൻ കല്പത്തിലും വച്ച് എപ്പോഴെങ്കിലും കേട്ടിട്ടുണ്ടോ അഥവാ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ. ഈ ലോകത്തിലെ ഓരോ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാവിന്റെ ഒരച്ഛൻ, ഒരേ പരിവാരം, ഒരേ ഭാഷ, ഒരേ ജ്ഞാനം, ഒരേയൊരു ശ്രേഷ്ഠ ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം, ഒരേ മനോഭാവന, ഒരേ ദൃഷ്ടി, ഒരേയൊരു ധർമ്മം, ഒരേയൊരു ഈശ്വരീയ കർമ്മം. അങ്ങനെയുള്ള ലോകം എത്രത്തോളം ചെറുതാണോ അത്രത്തോളം വേറിട്ടതാണ്. ഇങ്ങനെ സർവ്വ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കളും മനസ്സിൽ ഗീതം പാടുന്നുണ്ട്-നമ്മുടെ ചെറിയ ലോകം വേറിട്ടതും പ്രിയപ്പെട്ടതും ആണെന്ന്. ഈ ഗീതം പാടുന്നില്ലേ? ഈ സംഗമയുഗി ലോകം കണ്ട് കണ്ട് ഹർഷിതമാകുന്നുണ്ടോ? എത്ര വേറിട്ട ലോകമാണ്. ഈ ലോകത്തിലെ ദിനചര്യയും വേറിട്ടതാണ്. തന്റെ രാജ്യം, തന്റെ നിയമം, തന്റെ രീതി സമ്പ്രദായം, എന്നാൽ രീതിയും വേറിട്ടതാണ് സ്നേഹവും വേറിട്ടതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള ലോകത്തിൽ വസിക്കുന്ന ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കളല്ലേ. ഇതേ ലോകത്തില്ലല്ലേ വസിക്കുന്നത്? ഇടയ്ക്ക് തന്റെ ലോകത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് പഴയ ലോകത്തിലേക്ക് പോകുന്നില്ലല്ലോ! അതിനാൽ പഴയ ലോകത്തിലുള്ളവർക്ക് ഈ ബ്രാഹ്മണർ ആരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. പറയാറില്ലേ- ബ്രഹ്മാകുമാരിമാരുടെ രീതി തന്നെ വ്യത്യസ്ഥമാണെന്ന്, ജ്ഞാനം തന്നെ വേറെയാണെന്ന്. ലോകമേ വേറിട്ടതാണ് അപ്പോൾ സർവ്വതും പുതിയതും വേറിട്ടതുമായിരിക്കില്ലേ. സർവ്വരും സ്വയത്തെ നോക്കു- പുതിയ ലോകത്തിലെ പുതിയ സങ്കല്പം, പുതിയ ഭാഷ, പുതിയ കർമ്മം, അങ്ങനെ വേറിട്ടതായില്ലേ! പഴയതായി ഒന്നും തന്നെ അവശേഷിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ! ലേശമെങ്കിലും പഴയതുണ്ടെങ്കിൽ അത് പഴയ ലോകത്തിന്റെ നേർക്ക് ആകർഷിക്കുന്നു, ഉയർന്ന ലോകത്തിൽ നിന്നും താഴേക്ക് പോകുന്നു. ഉയർന്നത് അർത്ഥം ശ്രേഷ്ഠമായത് കാരണം സ്വർഗ്ഗത്തെ ഉയർന്നതായി കാണിക്കുന്നു, നരകത്തെ താഴെയും കാണിക്കുന്നു. സംഗമയുഗീ സ്വർഗ്ഗം സത്യഗുപ്തീ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കാൾ ഉയർന്നതാണ് കാരണം ഇപ്പോൾ രണ്ട് ലോകത്തെ കുറിച്ചും അറിവുള്ളവരായി തീർന്നു. ഇവിടെ ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞു കൊണ്ടും, കണ്ട് കൊണ്ടും വേറിട്ടതും പ്രിയപ്പെട്ടവരുമാണ് അതിനാൽ മധുബൻ സ്വർഗ്ഗമായി അനുഭവിക്കുന്നു. പറയാറില്ലേ- സ്വർഗ്ഗം കാണണമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ കാണൂ. അവിടെ സ്വർഗ്ഗത്തെ കുറിച്ച് വർണ്ണിക്കില്ല. ഇപ്പോൾ പറയുന്നു- നമ്മൾ സ്വർഗ്ഗം കണ്ടുവെന്ന്. സ്വർഗ്ഗം കാണണമെങ്കിൽ ഇവിടെ വന്നു കാണൂ എന്ന് വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. അങ്ങനെ വർണ്ണിക്കാറില്ലേ. ആദ്യം ചിന്തിച്ചിരുന്നു, കേട്ടിരുന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മാലാഖമാർ വളരെ സുന്ദരമാണെന്ന്. എന്നാൽ ആരും കണ്ടിട്ടില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇന്നതെല്ലാം ഉണ്ടെന്ന് വളരെ കേട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സ്വയം സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ലോകത്തിലെത്തി ചേർന്നു. സ്വയം സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മാലാഖമാരായി. കറുപ്പിൽ നിന്നും വെളുപ്പായില്ലേ! ചിറക് ലഭിച്ചില്ലേ. ജ്ഞാന യോഗത്തിന്റെ അത്രയും വേറിട്ട ചിറക് ലഭിച്ചു അതിലൂടെ 3 ലോകങ്ങളും കറങ്ങാൻ സാധിക്കും. സയൻസ് പഠിച്ചവരുടെയടുത്ത് പോലും ഇത്രയും തീവ്രഗതിയുടെ സാധനങ്ങളില്ല. സർവ്വർക്കും ചിറക് ലഭിച്ചില്ലേ? ആരും അവശേഷിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ. ഈ ലോകത്തിന്റെ തന്നെ മഹിമയാണ്- ബ്രാഹ്മണരുടെ ലോകത്തിൽ അപ്രാപ്തമായി ഒരു വസ്തുവുമില്ല, അതിനാൽ മഹിമയാണ് ഒരേയൊരു ബാബയെ ലഭിച്ചുവെങ്കിൽ സർവ്വതും ലഭിച്ചു. ഒരു ലോകമല്ല എന്നാൽ മൂന്ന് ലോകങ്ങളുടെയും അധികാരിയായി തീരുന്നു. ഈ ലോകത്തിന്റെ മഹിമയാണ് സദാ സർവ്വരും ഊഞ്ഞാലിൽ ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഊഞ്ഞാലിൽ ആടുക എന്നത് ഭാഗ്യത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. ഈ ലോകത്തിന്റെ വിശേഷതയെന്താണ്? ഇടയ്ക്ക് അതീന്ദ്രിയ സുഖത്തിന്റെ ഊഞ്ഞാലിൽ ആടുന്നു, ഇടയ്ക്ക് സന്തോഷത്തിന്റെ, ഇടയ്ക്ക് ശാന്തിയുടെ, ഇടയ്ക്ക് ജ്ഞാനത്തിന്റെ പരമാത്മ മടിത്തട്ടാകുന്ന ഊഞ്ഞാലിൽ ആടുന്നു. പരമാത്മ മടിത്തട്ടാണ് ഓർമ്മയുടെ ലവ്ലീൻ അവസ്ഥയിൽ ആടുക. മടത്തട്ടിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നത് പോലെ. അതേപോലെ പരമാത്മാവിന്റെ ഓർമ്മയിൽ മുഴുകുന്നു, സ്നേഹത്തിൽ ലയിക്കുന്നു. ഈ അലൗകീക മടിത്തട്ട് സെക്കന്റിൽ അനേക ജന്മങ്ങളുടെ ദുഃഖം, വേദനയെ മറപ്പിക്കുന്നു, അങ്ങനെ സർവ്വരും ഊഞ്ഞാലിൽ ആടുന്നുണ്ടോ.

ഇങ്ങനെയുള്ള ലോകത്തിന്റെ അധികാരിയാകും എന്ന് സ്വപ്നത്തിൽ പോലും ചിന്തിച്ചില്ലല്ലോ! ബാപ്റ്റാദ ഇന്ന് തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ലോകത്തെ കണ്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ ലോകം ഇഷ്ടമാണോ? പ്രിയപ്പെട്ടതാണോ? ഒരു കാലത്ത് ആ ലോകത്തിലും, ഒരു കാലത്ത് ഈ ലോകത്തിലും വയ്ക്കുന്നില്ലല്ലോ? 63 ജനം ആ ലോകത്തെ കണ്ടു, അനുഭവിച്ചു. എന്ത് ലഭിച്ചു? എന്തെങ്കിലും ലഭിച്ചോ അതോ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയോ? ശരീരവും നഷ്ടപ്പെടുത്തി, മനസ്സിന്റെ സുഖവും ശാന്തിയും നഷ്ടപ്പെടുത്തി, ധനവും നഷ്ടപ്പെടുത്തി, സംബന്ധവും നഷ്ടപ്പെടുത്തി. ബാബ നല്കിയ സുന്ദരമായ ശരീരം എവിടെ നഷ്ടപ്പെടുത്തി! ധനം ഉണ്ടാക്കുവാനെങ്കിലും കറുത്ത ധനം. സ്വച്ഛമായ ധനം എവിടെ പോയി? ഉണ്ടെങ്കിലും ഉപയോഗമില്ല. പറയുന്നു കോടിപതിയെന്ന് എന്നാൽ കാണിച്ചു തരാൻ സാധിക്കുമോ? അതിനാൽ സർവ്വതും നഷ്ടപ്പെടുത്തി എന്നിട്ടും ബുദ്ധി പോകുന്നുവെങ്കിൽ എന്ത് പറയും! വിവേകശാലികളാണോ? അതിനാൽ തന്റെ ഈ ശ്രേഷ്ഠമായ ലോകത്തെ സദാ സ്മൃതിയിൽ വയ്ക്കൂ. ഈ ലോകത്തിലെ ഈ ജീവിതത്തിലെ വിശേഷതകളെ സദാ സ്മൃതിയിൽ വച്ച് സമർത്ഥരാകൂ. സ്മൃതി സ്വരൂപരാകൂ എങ്കിൽ സ്വതവേ നഷ്ടഭോമോഹാ ആയി തീരും. പഴയ ലോകത്തിലെ ഒന്നും ബുദ്ധി കൊണ്ട് സ്വീകരിക്കാതിരിക്കൂ. സ്വീകരിച്ചു അർത്ഥം ചതിവിൽപ്പെട്ടു. ചതിവിൽപ്പെടുക അർത്ഥം ദുഃഖം നേടുക. അപ്പോൾ എവിടെ വസിക്കണം? ശ്രേഷ്ഠമായ ലോകത്തിലോ അതോ പഴയ ലോകത്തിലോ? അതും ഇതും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം സ്പഷ്ടമായി പ്രത്യക്ഷ രൂപത്തിൽ ഉണ്ടാകണം. ശരി.

അങ്ങനെ ചെറിയ പ്രിയപ്പെട്ട ലോകത്തിൽ വസിക്കുന്ന വിശേഷ ബ്രാഹ്മണ ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ സിംഹാസനസ്തരായ ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ ഊഞ്ഞാലിൽ ആടുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക്, സദാ നിർമ്മോഹിയും പരമാത്മാവിന് പ്രിയപ്പെട്ടവരുമായ കുട്ടികൾക്ക് പരമാത്മ ഓർമ്മ, പരമാത്മ സ്നേഹം, നമസ്തേ.

സേവാധാരി ടീച്ചേഴ്സിനോട്- സേവാധാരി അർത്ഥം ത്യാഗി തപസ്വീ ആത്മാക്കൾ. സേവനത്തിന്റെ ഫലം സദാ ലഭിക്കുന്നുണ്ട് എന്നാൽ ത്യാഗത്തിലൂടെയും തപസ്സിലൂടെയും സദാ മുന്നോട്ടുയർന്നു കൊണ്ടിരിക്കും. സദാ സ്വയത്തെ വിശേഷ ആത്മാവാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കി വിശേഷ സേവനത്തിന്റെ തെളിവ് നല്കണം. ഇതേ ലക്ഷ്യം വയ്ക്കൂ. എത്രത്തോളം അടിത്തറ ശക്തമാണോ അത്രയും കെട്ടിടവും നല്ലതായിരിക്കും. അതിനാൽ സദാ സേവാധാരിയെന്ന് മനസ്സിലാക്കി മുന്നോട്ടു പോകൂ. ബാബ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തത് പോലെ നിങ്ങൾ പ്രജകളെ തിരഞ്ഞെടുക്കൂ. സ്വയം സദാ നിർവ്വിഘ്നമായി സേവനത്തെയും നിർവ്വിഘ്നമാക്കൂ. സേവനം എല്ലാവരും ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്നാൽ നിർവ്വിഘ്ന സേവനമായിരിക്കണം, ഇതിലാണ് നമ്പർ ലഭിക്കുന്നത്. എവിടെയിരുന്നാലും അവിടെത്തെ ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും നിർവ്വിഘ്നമായിരിക്കണം, വിഘ്നങ്ങളുടെ അലകൾ പോലും ഉണ്ടാകരുത്. ശക്തിശാലി അന്തരീക്ഷമായിരിക്കണം. അവരെയാണ് നിർവ്വിഘ്ന ആത്മാവ് എന്ന് പറയുന്നത്. ഇതേ ലക്ഷ്യം വയ്ക്കൂ- വിഘ്നങ്ങൾ വരാത്ത രീതിയിലുള്ള ഓർമ്മയുടെ അന്തരീക്ഷമായിരിക്കണം. കോട്ടയുണ്ടെങ്കിൽ ശത്രുക്കൾക്ക് വരാൻ സാധിക്കില്ല. അതിനാൽ നിർവ്വിഘ്നമായി നിർവ്വിഘ്ന സേവാധാരിയാകൂ. ശരി.

വ്യത്യസ്ത ഗ്രൂപ്പിനോട്- 1. സേവനം ചെയ്യൂ സന്തുഷ്ട നേടൂ. കേവലം സേവനം മാത്രം ചെയ്യരുത് എന്നാൽ സന്തുഷ്ടതയുണ്ടാകുന്ന സേവനം ചെയ്യൂ. സർവ്വരുടെയും ആശീർവാദങ്ങൾ ലഭിക്കണം. ആശീർവാദങ്ങളുള്ള സേവനം സഹജമായ സഫലത നേടി തരുന്നു. പ്ലാനനുസരിച്ച് സേവനം ചെയ്യുക തന്നെ വേണം, വളരെയധികം ചെയ്യൂ. സന്തോഷത്തോടെ ഉത്സാഹത്തോടെ ചെയ്യൂ എന്നാൽ ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനത്തിൽ ആശീർവാദം പ്രാപ്തമായോ അതോ കേവലം പരിശ്രമം മാത്രമാണോ എന്ന് ശ്രദ്ധിക്കൂ. ആശീർവാദങ്ങളുള്ളയിടത്ത് പരിശ്രമം ഉണ്ടാകില്ല. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഇതേ ലക്ഷ്യം വയ്ക്കൂ- ആരുടെയെല്ലാം സമ്പർക്കത്തിൽ വരുന്നുവോ അവരിൽ നിന്നും ആശീർവാദങ്ങൾ നേടണം. സർവ്വരുടെയും ആശീർവാദങ്ങൾ നേടിയാലേ അരകല്പം നിങ്ങളുടെ ചിത്രം ആശീർവാദം നല്കുകയുള്ളൂ. നിങ്ങളുടെ ചിത്രങ്ങളിലൂടെ ആശീർവാദങ്ങൾ നേടുന്നില്ലേ. ദേവി അഥവാ ദേവന്റെയടുത്ത് ആശീർവാദം നേടാൻ പോകുന്നില്ലേ. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ സർവ്വരുടെ ആശീർവാദം ശേഖരിക്കുന്നുണ്ട് അതിനാലാണ് ചിത്രങ്ങളിലൂടെയും നല്കി കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. പ്രോഗ്രം ചെയ്യൂ, റാലി സംഘടിപ്പിക്കൂ.....വി ഐ പി കളുടെ, ഐ പി കളുടെ സേവനം ചെയ്യൂ, സർവ്വതും ചെയ്യൂ എന്നാൽ ആശീർവാദങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന സേവനം ചെയ്യൂ. (ആശീർവാദങ്ങൾ നോടുന്നതിനുള്ള സാധനമെന്ത്?) ഹാംജി പാഠം പക്കം ആക്കുക. ഒരിക്കലും ആരോടും ഇല്ല ഇല്ല എന്ന് പറഞ്ഞ് ശക്തിഹീനമാക്കരുത്. മറ്റൊരു വ്യക്തി തെറ്റാണെങ്കിലും അവരോട് തെറ്റെന്ന് നേരിട്ട് പറയാതിരിക്കൂ. ആദ്യമേ തന്നെ അവർക്ക് ആശ്രയം നല്കൂ, ധൈര്യം നല്കൂ. ആദ്യം ശരിയെന്ന് പറഞ്ഞ് പിന്നീട് പറഞ്ഞു കൊടുക്കൂ എങ്കിൽ അവർ മനസ്സിലാക്കും. ആദ്യമേ തന്നെ ഇല്ലയെന്ന് പറയുമ്പോൾ അവരിലുണ്ടായിരുന്ന കുറച്ച് ധൈര്യം പോലും ഇല്ലാതാകുന്നു. തെറ്റാകാം എന്നാൽ തെറ്റിനെ തെറ്റെന്ന് പറഞ്ഞാൽ അവർ സ്വയത്തെ ഒരിക്കലും തെറ്റാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കില്ല, അതിനാൽ

ആദ്യം അവരോട് ശരിയെന്നു പറയൂ, ധൈര്യത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കൂ പിന്നീട് തീരുമാനം അവർ സ്വയം എടുക്കും. ബഹുമാനം നല്കൂ. ഈ വിധി സ്വന്തമാക്കൂ. തെറ്റാണെങ്കിലും ആദ്യം നല്ലതെന്ന് പറയൂ, ആദ്യം അവരിൽ ധൈര്യം ഉണ്ടാകട്ടെ. വീണു കിടക്കുന്നയാളെ ഉന്തി തള്ളിയിടുമോ അതോ എഴുന്നേല്പിക്കുമോ? ..... അവർക്ക് ആശ്രയം നല്കി ആദ്യം എഴുന്നേല്പിക്കൂ. ഇതിനെയാണ് ഉദാരതയെന്ന് പറയുന്നത്. സഹായോഗിയാകുന്നവരെ സഹായോഗിയാക്കൂ. നിങ്ങളും മുന്നിൽ ഞാനും മുന്നിൽ ഒപ്പത്തിനൊപ്പം നടക്കൂ. കൈ കോർത്ത് നടക്കൂ എങ്കിൽ സഹലതയും സന്തുഷ്ടതയുടെ ആശീർവാദവും ലഭിക്കും. ഇങ്ങനെ യുള്ള ആശീർവാദങ്ങൾ നേടുന്നതിൽ മഹാനാകൂ എങ്കിൽ സേവനത്തിൽ സ്വതവേ മഹാനായി മാറും.

സേവാധാരികളോട്- സേവനം ചെയ്ത് സദാ സ്വയത്തെ കർമ്മയോഗി സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ, കർമ്മം ചെയ്തും ഓർമ്മ കുറവും, കർമ്മത്തിൽ ബുദ്ധി കൂടുതൽ പോകുന്നില്ലല്ലോ. കാരണം ഓർമ്മയിലിരുന്ന് കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിലൂടെ കർമ്മത്തിൽ ഒരിക്കലും ക്ഷീണം അനുഭവപ്പെടില്ല. ഓർമ്മയിലിരുന്ന് കർമ്മം ചെയ്യുന്നവർ കർമ്മം ചെയ്തും സദാ സന്തോഷത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നു. കർമ്മയോഗിയായി കർമ്മം അർത്ഥം സേവനം ചെയ്യുന്നില്ലേ. കർമ്മയോഗത്തിന്റെ അഭ്യാസി സദാ ഓരോ ചുവടിലും വർത്തമാനത്തെയും ഭാവിയെയും ശ്രേഷ്ഠമാക്കുന്നു. ഭാവിയിലെ സമ്പാദ്യം സദാ സമ്പന്നവും വർത്തമാനം സദാ ശ്രേഷ്ഠവുമാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള കർമ്മയോഗിയായി സേവനത്തിന്റെ പാർട്ടിനയിക്കുന്നു, മറക്കുന്നില്ലല്ലോ? മധുബനിൽ സേവാധാരികളുണ്ട് അതിനാൽ മധുബൻ സ്വതവേ തന്നെ ബാബയുടെ ഓർമ്മ നല്കുന്നു. സർവ്വ ശക്തികളുടെ ഖജനാക്കൾ ശേഖരിച്ചില്ലേ. സദാ സമ്പന്നരായിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ ശേഖരിച്ചില്ലേ. സംഗമയുഗത്തിൽ ബാറ്ററി സദാ ചാർജ്ജാണ്. ദ്വാപരയുഗം മുതൽ ബാറ്ററി ചാർജ്ജ് കയറുന്നു. സംഗമത്തിൽ സദാ സമ്പന്നം, സദാ ചാർജ്ജാണ്. അതിനാൽ മധുബനിൽ ബാറ്ററി നിറയ്ക്കാൻ വരുന്നില്ല, കൂടിക്കാഴ്ച ആഘോഷിക്കാനാണ് വരുന്നത്. ബാബയും കുട്ടികളും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹമാണ് അതിനാൽ മിലനം ചെയ്യുക, കേൾക്കുക, ഇത് തന്നെയാണ് സംഗമത്തിലെ കൂടി കാഴ്ച..... ശരി.

യൂഥ് റാലിയുടെ സഹലതയ്ക്കുള്ള ബാപ്തദാദായുടെ വരദാനി മഹാവാക്യം- യൂഥ് വിഭാഗത്തെയുണ്ടാക്കൂ. എന്ത് ചെയ്താലും സന്തുഷ്ടതയുണ്ടാകണം, സഹലതയുണ്ടാകണം. ബാക്കി ജീവിതം സേവനത്തിന് വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ഉത്സാഹത്തോടെ ഏത് കാര്യം ചെയ്താലും നല്ലത്. പ്രോഗ്രാമാണ്, ചെയ്യണം അപ്പോൾ അത് മറ്റൊരു രൂപമായി മറുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ ഉണർവും ഉത്സാഹത്തോടെയും ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നല്ലത്. എവിടെ പോയാലും ആരെ കണ്ടുമുട്ടിയാലും സേവനം തന്നെയാണ്. സംസാരിക്കുന്നത് മാത്രമല്ല സേവനം എന്നാൽ തന്റെ മുഖം സദാ ഹർഷിതമായിരിക്കണം. ആത്മീയ മുഖം സേവനം ചെയ്യുന്നു. ഉണർവും ഉത്സാഹത്തോടെ സന്തോഷത്തോടെ ആത്മീയ സന്തോഷത്തിന്റെ തിളക്കത്തോടെ മുന്നോട്ടുയരണം എന്ന ലക്ഷ്യം വയ്ക്കൂ. ബലം പ്രയോഗിച്ച് ചെയ്യരുത്. പ്രോഗ്രാം ഉണ്ടെങ്കിൽ ചെയ്യണം, തന്റെ ഉണർവും ഉത്സാഹത്തോടെയും ചെയ്യൂ, ശരി.

ഉണർവ്വിലൂ എങ്കിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്. സാരമില്ല. ഗോൾഡൻ ജൂബിലിക്കുള്ളിൽ സർവ്വ ഭാഗങ്ങളിലും സേവനം ചെയ്യണമെന്ന ലക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു, പദയാത്രികർ തന്റെ തന്നെ ഗ്രൂപ്പിൽ പോകുന്നു അതേപോലെ ബസ്സിലൂടെ സേവനം ചെയ്യുന്നവരും ഉണ്ടാകണം. ഓരോ സോണിലും അഥവാ ഓരോ ഏരിയയിലും ബസ്സിലൂടെ സേവനം ചെയ്ത് ദില്ലി വരെയെത്താൻ സാധിക്കും. രണ്ട് പ്രകാരത്തിലുള്ള ഗ്രൂപ്പ് ഉണ്ടാക്കൂ. ഒന്ന് ബസ്സിലൂടെ സേവനം ചെയ്ത് വരണം, മറ്റൊന്ന് നടത്തത്തിലൂടെയും. ഡബിളായി തീരും. ചെയ്യാൻ സാധിക്കും, യുവാക്കളല്ലേ. അവർക്ക് തന്റെ ശക്തി എവിടെയെങ്കിലും ഉപയോഗിക്കണം. സേവനത്തിൽ ശക്തിയുപയോഗിക്കുകയാണെങ്കിൽ നല്ലത്. ഇതിൽ രണ്ടാ ഭാവങ്ങളും തെളിയണം- സേവനവും തെളിയണം, പേര് വച്ചിരിക്കുന്നത് പദയാത്രയെന്നാണ് അതിനാൽ അതും തെളിയിക്കപ്പെടണം. ഓരോ ദേശത്തുള്ളവരും പദയാത്രികരെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും പ്രോഗ്രാം നേരത്തെ ഏർപ്പാടാക്കണം എങ്കിൽ ശബ്ദം സ്വതവേ മുഴുകും. എന്നാൽ കേവലം പദയാത്രികരായി മാത്രം കാണപ്പെടരുത്, ആത്മീയ യാത്രക്കാരായി കാണപ്പെടണം, ആത്മീയതയുടെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും തിളക്കം കാണപ്പെടണം എങ്കിൽ നവീനതയുണ്ടാകും. മറ്റുള്ളവർ ചെയ്യുന്ന സാധാരണ യാത്ര പോലെ കാണപ്പെടരുത് എന്നാൽ ഡബിൾ യാത്രികരായി കാണപ്പെടണം, ഒരു യാത്രയല്ല ചെയ്യുന്നത്. ഓർമ്മയുടെ യാത്ര ചെയ്യുന്നവരാണ്, പദയാത്രികരാണ്. ഡബിൾ യാത്രയുടെ പ്രഭാവം മുഖത്തിലൂടെ കാണപ്പെടണം, ശരി.

വിശ്വത്തിലെ രാജ്യ നേതാക്കൾമാർക്കുള്ള അപൂർവ്വ ബാപ്തദാദായുടെ മധുരമായ സന്ദേശം-വിശ്വത്തിലെ ഓരോ രാജ്യ നേതാവും തന്റെ ദേശത്തിന്റെ അഥവാ ദേശവാസികളെ ഉന്നതിയിലേക്ക് കൊണ്ടു പോകുന്നതിന് ശുഭ ഭാവന, ശുഭ കാമനയിലൂടെ തന്റെ കാര്യത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഭാവന വളരെ ശ്രേഷ്ഠമാണ്, ആഗ്രഹിക്കുന്ന അത്രയും പ്രത്യക്ഷ തെളിവ് ലഭിക്കുന്നില്ല- എന്ത് കൊണ്ട്? കാരണം ഇന്നത്തെ

ജനത അഥവാ വളരെ നേതാക്കന്മാരുടെ മനസ്സിന്റെ ഭാവനകൾ സേവാ ഭാവം, സ്നേഹത്തിന്റെ ഭാവത്തിന് പകരം സ്വാർത്ഥ ഭാവം, ഊർഷ്യയുടെ ഭാവത്തിലേക്ക് പരിവർത്തനപ്പെട്ടു. അതിനാൽ ആ അടിത്തറയെ സമാപ്തമാക്കുന്നതിന് പ്രകൃതിയുടെ ശക്തി, സയൻസിന്റെ ശക്തി, വിശ്വത്തെ കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ ശക്തി, രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരത്തിന്റെ ശക്തിയിലൂടെ സ്വയം പ്രയത്നിച്ചു എന്നാൽ യഥാർത്ഥമായ സാധനം ആത്മീയ ശക്തിയാണ്. അതിലൂടെയാണ് മനസ്സിന്റെ ഭാവന സഹജമായി പരിവർത്തനപ്പെടുന്നത്, ആ ഭാഗത്ത് ശ്രദ്ധ കുറയുമ്പോൾ പരിവർത്തനപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഭാവനകളുടെ ബീജം സമാപ്തമാകുന്നില്ല. കുറച്ച് സമയത്തേക്ക് അടിച്ചമർത്തപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ സമയത്തിനനുസരിച്ച് അത് ഉഗ്രരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അതിനാൽ ആത്മീയ അച്ഛനുമായി സംബന്ധം യോജിപ്പിച്ച് ആത്മീയ ശക്തിയെടുത്ത് തന്റെ മനസ്സിന്റെ നേതാവായ എങ്കിൽ രാജ്യനേതാവായി മറ്റുള്ളവരുടെയും മനസ്സിന്റെ ഭാവനകളെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കും. നിങ്ങളുടെ മനസ്സിന്റെ സങ്കല്പവും ജനതയുടെ പ്രാക്ടിക്കൽ കർമ്മവും ഒന്നായി തീരും. രണ്ടിന്റെയും സഹായോപത്തിലൂടെ സഫലതയുടെ പ്രത്യക്ഷ തെളിവ് അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്കണം സ്വരാജ്യഅധികാരി തന്നെയാണ് സദാ യോഗ്യനായ രാജ്യ നേതാവ് ഭരണാധികാരിയാകുന്നത്. സ്വരാജ്യം നിങ്ങളുടെ ആത്മീയ ജന്മസിദ്ധ അധികാരമാണ്. ഈ ജന്മസിദ്ധ അധികാരത്തിന്റെ ശക്തിയിലൂടെ സദാ സത് ധർമ്മത്തിന്റെ ശക്തിയും അനുഭവിക്കാം, സഫലമാകാം.

വരദാനം- സംഘംനയിലിരുന്നും ലക്ഷ്യത്തെയും ലക്ഷണത്തെയും സമാനമാക്കുന്ന സദാ ശക്തിശാലി ആത്മാവായി ഭവിക്കട്ടെ.

സംഘംനയിൽ പരസ്പരം കാണുമ്പോൾ ഉണർവും ഉത്സാഹവും ഉണ്ടാകുന്നു, അലസതയും ഉണ്ടാകുന്നു. ചിന്തിക്കുന്നു- ഇവരും ചെയ്യുന്നു, അപ്പോൾ ഞാനും ചെയ്തു, അതിനാൽ സംഘംനയിലൂടെ ശ്രേഷ്ഠമാകുന്നതിന്റെ സഹായോഗം നേടൂ. ഓരോ കർമ്മം ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് ഈ വിശേഷ ശ്രദ്ധ അഥവാ ലക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരിക്കണം- എനിക്ക് സ്വയത്തെ സമ്പന്നമാക്കി സാംപിളാകണം. എനിക്ക് ചെയ്തിട്ട് മറ്റുള്ളവരെ കൊണ്ടും ചെയ്യിക്കണം. എന്നിട്ട് അടിക്കടി ഈ ലക്ഷ്യത്തെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കൊണ്ടു വരു. ലക്ഷ്യത്തെയും ലക്ഷണത്തെയും ഒന്നാക്കു എങ്കിൽ ശക്തിശാലിയായി തീരും.

സ്റ്റോഗൻ - ലാസ്സിൽ ഫാസ്സായി പോകണമെങ്കിൽ സാധാരണ സങ്കല്പങ്ങളിലും വ്യർത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളിലും സമയത്തെ നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കൂ.